

Monument van de eeuw in Lego. Heleen Janszen interviewt Jan Mark Koopmans:

Doe je meer van dit soort projecten?

Toen Arno Dijkhof bij toeval in het hotel op de hoek van de Pikeursbaan en Keizerstraat de Legoreplica van dit pand daar zag staan, kreeg Jan Mark kort daarop een mailtje met de vraag: Doe jij meer van dit soort projecten. Zo ging het balletje rollen.

Hoe kom je aan al die Lego?

Ik had zelf al behoorlijk wat Lego en omdat ik de nieuwe mogelijkheden van Lego met interessante kanten daaraan intrigerend vind, besteed ik daar geld aan. Tegenwoordig kun je via Bricklink.com, een wereldwijd opgezette "Legomarktplaats" met meer dan 3000 verschillende soorten stenen, ook Lego zoeken en kopen.

Waar bouw je zo'n complexje op?

In huis heb ik een plek speciaal ingeruimd voor de Legocollectie en het bouwen.

Hoe begin je aan zoiets?

Bij een interessant pand ga ik eerst de archieven na, zoek bouwtekeningen. Dan vraag je jezelf af: kan zoiets ook in Lego gebouwd worden? De essentie van het gebouw wil je tenslotte weergeven. Bij een object als het Deventer station met veel detaillering, betekent dat je groot moet bouwen omdat je nu eenmaal met de grootte van de steentjes te maken hebt.

Verder ga je op zoek naar de geschikte kleuren en stenen in de Legodatabase. Besef wel dat een raampje in een zeldzame kleur al snel €1,50 kost.

Vervolgens ga ik het pand op schaal met Studio, het digitale Legosysteem, in kaart brengen. Hieruit volgt het virtuele bouwen.

Tijdens deze fase ga je vaak kijken hoe elementen aan elkaar grenzen. Hoe ga je bouwen als een zijgevel schuin tegen de andere muur aan staat, hoe ga je om met ronde vormen? Eerst volgen dan testbouwsels van onderdelen van het pand. Dan de basis maken en daarna begint het daadwerkelijke bouwen. Dat is een stukje bouwen, kritisch bekijken en vaak ook weer stukjes afbreken. Maar op een gegeven moment zit alles op z'n plek. Dat resulteert dan in een station van 65 cm breed.

Heb je alleen de buitenkant gemaakt, of ook het binnenwerk?

Binnen ben ik uitgegaan van de stationshal van 1918. Gebaseerd op de foto's waarover ik kon beschikken. De bogen met gekleurde details in de hal en de loketten. Het opschrift 3^e klas is helaas niet gelukt. Maar wel de balie voor goederenafgifte en ook de weegschaal. En natuurlijk aan de buitenkant de oorspronkelijke torenspits uit 1918.

Hoe lang ben je met de bouw bezig geweest?

In totaal, compleet met het voortraject, het verzamelen van de materialen en dergelijke heeft het wel een half jaar geduurd.

Vorderde het werk voldoende om gemotiveerd te blijven?

Nou af en toe verliep de vooruitgang niet zo snel, soms raak je dan moedeloos. Maar het leert je beter te kijken naar de vormen die je tegenkomt.

Werd je tijdens de bouw geholpen?

Nee dit bouwen is wel een een-mansactie geweest, wel met alle hulp en ondersteuning van kaarten, foto's en opmerkingen van mensen in de nabijheid.

Hoe reageerde de NS? Was er een samenwerking met de NS?

Jazeker, de NS de assistent-stationschef Susan de Heus (die ook samenwerkte met Arno aan het beoogde jubileumfeest dit voorjaar) was ontzettend enthousiast. Zij is sowieso helemaal onder de indruk van CS Deventer. Dan is zo'n replica natuurlijk wel een kers op de taart. Zij was het ook die merkte dat zelfs Sunny, de stationskat, ook in Lego bij het pand betrokken is.

Vanaf 13 oktober staat de replica in de oude stationsrestauratie. Toen dit geplaatst werd, heeft Susan ervoor gezorgd dat zoveel mogelijk mensen van het aanwezige NS-personeel, inclusief de beheerders van de fietsenstalling erbij konden zijn.

Half november gaat het station naar de ticketruimte. Momenteel wordt er een vitrinekast gebouwd die om het station heen komt.

Op deze plek is het station vrij te bezichtigen, je hoeft niet in te checken bij de poortjes.

Daarna verhuist het naar de buurman; Erik van buurpand "IJz en So", gaf al aan geïnteresseerd te zijn.

Er komt vast weer een vervolg van het legostation?

Ik loop al te denken aan "De Waag", maar je hebt ook mooie panden langs de

IJssel, soms denk ik ook aan de watertoren. Elk object heeft weer voldoende uitdagingen.

Heleen Janszen/SIED